

ikke afvises, at et sådant afgrænsningsproblem vil kunne opstå i særlige tilfælde. Det er imidlertid forslagsstillernes opfattelse, at en meget præcis afgrænsning kan formuleres under beslutningsforslagets og det senere lovforslags behandling i Folketinget, ligesom eventuelle enkelte vanskelige grænsetilfælde ikke er tilstrækkelig begrundelse for at undlade at gennemføre et forbud imod private betalingshospitaller.

Som angivet i beslutningsforslagets tekst skal lovforslaget have virkning fra beslutningsforslagets fremsættelsesdato. Hensigten hermed er at sikre, at aktuelle planer om etablering af betalingshospitaller i Borup og Ebeltoft vil blive omfattet af forbudet.

Forbudet mod private betalingshospitaller skal have virkning, uanset om patientkredsen er danske eller udenlandske statsborgere.

Selv om et privat betalingshospital etableres med henblik på at betjene alene udenlandske statsborgere, vil der ingen mulighed være for at hindre,

at hospitalet ikke også kommer til at betjene danske statsborgere.

Forslagsstillernes indvendinger imod private betalingshospitaller kan resumeres i følgende 3 hovedpunkter:

1. Private betalingshospitaller vil skabe stor ulighed i behandlingsmulighederne afhængig af patienternes indkomst- og formueforhold.
2. Den dygtigste lægelige ekspertise og det bedste sundhedspersonale vil i stor udstrækning blive trukket bort fra de offentlige sygehuse, altså en kvalitetsforringelse af behandlingstilbudene for den almindelige borger.
3. Etablering af blot ét betalingshospital vil kombineret med regeringens økonomiske politik uundgåeligt bane vej for den gradvis privatisering af sygehusvæsenet med de uhyggelige konsekvenser, dette vil have for vort samlede sundhedsvæsen. Sporene fra USA og Storbritannien burde skræmme.